

നവോത്ഥാനത്തിന്റെ സ്വഭാവം

ഖിലാഫത്വരോഗിദുഃഖമുണ്ടായ പതനശേഷം പല കാലഘട്ടങ്ങളിലായി ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹത്തിൽ നടന്നു വന്നിട്ടുള്ള നവോത്ഥാന സംരംഭങ്ങളെ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ തജ്ദീദി(നവോത്ഥാനം)ന്റെ സ്വഭാവവും തജ്ദീദി(നവീകരണം)ൽനിന്ന് അതിനുള്ള വ്യത്യാസവും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാത്തപക്ഷം ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആത്മാവിനോട് നീതി പുലർത്താത്ത ഒട്ടേറെ നവീകരണ സംരംഭങ്ങൾ നവോത്ഥാന സംരംഭങ്ങളായി തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടാനും നവീകരണ വാദികൾ പരിഷ്കർത്താക്കളായി വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാനും ഇടയാക്കും. ഇസ്‌ലാമിനെ അതിന്റെ മൗലിക പരിശുദ്ധിയിൽ പുനഃസ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിതത്തെയും സമൂഹത്തെയും ഇസ്‌ലാമിക തത്വങ്ങൾക്കും മൂല്യങ്ങൾക്കുമനുസരിച്ച് നിശ്ചിത സ്ഥലകാല സാഹചര്യത്തിൽ പുനർനിർമ്മാണം ചെയ്യുകയാണ് തജ്ദീദി അഥവാ പരിഷ്കാരം. മുസ്‌ലിംകളെ ഭൗതികമായി സമൃദ്ധരിക്കാനും അധഃപതനത്തിൽനിന്ന് കരകേറ്റാനും വേണ്ടി അതത് കാലഘട്ടങ്ങളിൽ പ്രബലമായി നിലകൊള്ളുന്ന ജാഹിലിയ്യതുകളുടെ ആത്മാവിനോടും രൂപത്തോടും അനുരഞ്ജനാപൂർണ്ണമായ സമീപനം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിന്റെയും ജാഹിലിയ്യതിന്റെയും ഒരു മിശ്രിത രൂപം അവതരിപ്പിക്കലാണ് തജ്ദീദി അഥവാ നവീകരണ വാദം. ഇസ്‌ലാമിക തത്വങ്ങളെയും മൂല്യങ്ങളെയും അവതരിപ്പിക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരുതരം ക്ഷമാപണ ശൈലി സ്വീകരിക്കുന്നത് തജ്ദീദിന്റെ മുഖമുദ്രയാണ്. ഇവയിൽ തന്നെ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആത്മാവിനോട് ഏറക്കൂറേ നീതിപുലർത്തിക്കൊണ്ട് ജാഹിലിയ്യതിനോട് ചില്ലറ വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്ക് മാത്രം തയ്യാറാവുന്ന സംരംഭങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിൽനിന്ന് ബഹുദൂരം അകന്നുകൊണ്ട് ജാഹിലിയ്യതിനോട് വല്ലാതെ അടുപ്പം പുലർത്തുന്ന സംരംഭങ്ങളുമുണ്ട്. ജാഹിലിയ്യതിൽനിന്ന് മൂല്യങ്ങളും തത്വങ്ങളും പെരുമാറ്റ രീതികളും കടം വാങ്ങുമ്പോൾ തന്നെ തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഇസ്‌ലാമിക മുഖം നൽകാൻ തജ്ദീദിന്റെ വക്താക്കൾ എല്ലാ കാലത്തും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. കടമെടുത്ത കാര്യങ്ങളെ ഇസ്‌ലാമിക സംജ്ഞകൊണ്ട് വിശേഷിപ്പിച്ചാണ് സാധാരണ ഗതിയിൽ ഇത് സാധിക്കുന്നത്. ഭൗതികമായ ചില നേട്ടങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ ഉതകുമെങ്കിലും പ്രവാചകന്മാർ മാതൃക കാണിച്ച ഇസ്‌ലാമിക വിപ്ലവത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ തജ്ദീദി വഴി സാധിക്കുകയില്ല. ഇസ്‌ലാമിന്റെ അന്തസ്സത്തയോട് വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാനോ കാലഘട്ടത്തിലെ ഒരു ജാഹിലിയ്യതിനോടും അനുരഞ്ജനം സ്വീകരിക്കാനോ കൂട്ടാക്കാത്ത തജ്ദീദികൊണ്ട് മാത്രമേ പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യം സാധിക്കുകയുള്ളൂ.